

[Økonomi- og handelsministeren.]

man er nået til enighed om indholdet af samarbejdet på de forskellige områder. Vi fra dansk side er af den opfattelse, at de fællesfinansierede midler må anvendes til de opgaver, der trænger sig på som følge af et udvidet samarbejde. Vi mener derfor, at de centrale nordiske institutioner, som får ansvaret for gennemførelsen af samarbejdet på de forskellige områder, også bør have den afgørende indflydelse på anvendelsen af midlerne.

Vi lægger vægt på, at det skridt, som vi nu overvejer at tage, bliver tilstrækkelig stort. I modsat fald er der grund til at frygte, at samarbejdet starter på et ulige grundlag, og dermed har vi givet os selv et handicap i den fremtidige udvikling. Men selv om det lykkes for os at tage dette første skridt — en beslutning om toldunion, landbrugssamarbejde, fiskerisamarbejde osv. — har vi ikke nogen sikkerhed for, at det vil udvikle sig i et sådant tempo og omfang, at det får den ønskede betydning for de nordiske landes økonomiske udvikling og dermed for vore muligheder i et kommende europæisk samarbejde. Man kunne måske i en nordisk traktat fastlægge så nøjagtige tidsskemaer og forpligtelser, at man herved løste dette problem. Men det er næppe praktisk muligt at nå til enighed om detaljer med henblik på et samarbejde, der ligger flere år ud i fremtiden, og det ville heller ikke være rigtigt at forsøge det, fordi vi må tage hensyn til en udvikling, som vi ikke i dag kan overskue. Derfor er det, vi fra dansk side lægger så stor vægt på nordiske institutioner, som er tilstrækkeligt stærke. Uden en eller anden form for et uafhængigt organ, som kan drive på, og som har et selvstændigt ansvar for, at der fremlægges nordiske forslag, som ikke i for høj grad er præget af snævre nationale interesser, uden et sådant organ vil det næppe være muligt at gennemføre en økonomisk integration af den art, der her er tale om.

Vi mener endvidere, det er vigtigt, at Nordisk Råd får større indflydelse på samarbejdet. Det vil stemme overens med de nordiske demokratiske traditioner, at der føres parlamentarisk kontrol med de store fællesfinansierede udgifter, der kan komme på tale. Det er desuden vigtigt, at Nordisk Råd placeres i samarbejdet gennem løbende

kontakt med de organer, som er ansvarlige for det udvidede nordiske samarbejde.

Må jeg til afslutning sige, at jeg har allerede fremhævet, at det nordiske initiativ må ses som en fortsættelse af og et led i vor europæiske markedspolitik. Vi ønsker derudover at opnå størst mulig sikkerhed for, at det nordiske samarbejde kan fortsætte inden for en bredere geografisk ramme.

Danmark og Norge har søgt om fuldt medlemskab af De europæiske Fællesskaber. Sverige har anmodet om en så nær tilknytning som foreneligt med svensk neutralitet og udelukker ikke fuldt medlemskab. Finland er interesseret i at deltage i et bredt europæisk samarbejde, men har ikke hidtil fundet anledning til at tage konkrete skridt med henblik herpå. Det spørgsmål melder sig naturligt, om det i betragtning af de 4 nordiske landes forskellige standpunkt i forholdet til fællesmarkedet er rimeligt at vente, at de gennem et nært samarbejde i form af en økonomisk union skal kunne fremme deres målsætninger på dette område. Vi har i drøftelserne med de andre nordiske lande gjort det klart, at det er en afgørende forudsætning for vor deltagelse i et udvidet nordisk samarbejde, at der herved ikke lægges hindringer i vejen for dansk handlefrihed i forholdet til EEC.

Norges situation er på det punkt helt parallel med Danmarks. Både Sverige og Finland deler ønsket om, at det nordiske samarbejde indrettes sådan, at det vil lette de nordiske landes deltagelse i et udvidet europæisk marked. De to lande accepterer, at der kan blive tale om forskellig tilslutningsform for de enkelte nordiske lande i tilfælde af en udvidelse af EEC. Der er enighed om, at der i en eventuel nordisk traktat må fastlægges procedurer, som klart angiver, hvordan de nordiske lande skal forholde sig i forskellige mulige situationer, der kan opstå, hvor et eller flere eller alle nordiske lande ønsker at opnå medlemskab eller tilslutning til EEC.

Man må gå ud fra, at et omfattende nordisk samarbejde vil kunne fortsætte også i en situation, hvor et bredt europæisk fællesmarked bliver en realitet. På de områder, hvor de europæiske regler og systemer afviger fra de nordiske, må de nordiske modificeres. Det gælder jo klart toldunionen. På en række områder, som ikke omfattes af det